

Sygn. akt IV CNP 36/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 28 marca 2014 r., sygn. akt VII Ga [...]
w sprawie z powództwa M. B.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 stycznia 2017 r.,

- 1) odrzuca skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem**
- 2) oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów
postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Powód M. B. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 marca 2014 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 grudnia 2013 r., uwzględniający jego powództwo o zapłatę wniesione przeciwko P. [...] S.A. z siedzibą w W. poprzez oddalenie powództwa.

Skarżący podniósł, że wyrok jest niezgodny z art. 65 § 2, 827 § 1, art. 805 § 1 i 2 oraz art. 481 § 1 i § 2 k.c. Jako podstawę skargi wskazał „oczywiście bezzasadne pominięcie w ocenie prawnej art. 65 § 2 i art. 827 § 1 k.c.” oraz „oczywiście bezzasadną odmowę zastosowania art. 805 § 1 i 2 oraz art. 481 § 1 i § 2 k.c.”.

Sąd Najwyższy zważył:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem prawnym mającym, poprzez zakwestionowanie zgodności z prawem orzeczenia, przesądzić jedną z przesłanek deliktowej odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa. Stanowi ona nadzwyczajny, sformalizowany środek procesowy, zatem przepisy ją regulujące powinny być wykładane ściśle (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2006 r., I CNP 14/06, nie publ., z dnia 28 marca 2007 r., II CNP 124/06, nie publ., z dnia 25 marca 2009 r., V CNP 93/08, nie publ., z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CNP 116/08, nie publ.). Zgodnie z ugruntowanym poglądem judykatury niezgodność musi mieć charakter kwalifikowany, a nadto oczywisty. Orzeczenie niezgodne z prawem to widocznie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, albo wydanie w wyniku rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawnej, uchybiające ogólnie przyjętym standardom rozstrzygnięć, któremu towarzyszy rażąco błędna wykładnia lub niewłaściwe zastosowanie prawa (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 stycznia 2007 r., V CNP 132/06, OSNC 2007, nr 11, poz. 174; z dnia 7 lipca 2006 r., I CNP 33/06, OSNC 2007, nr 2, poz. 35;

z dnia 31 marca 2006 r., IV CNP 25/05, OSNC 2007, nr 1, poz. 17). Również wybór jednej z możliwych interpretacji przepisów prawa, choćby okazała się ona nieprawidłowa, nie oznacza niezgodności z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2008 r., I CNP 116/07, nie publ.). Oznacza to, że podstawą uwzględnienia skargi nie może być każde uchybienie przepisom prawa, nawet jeżeli wystąpiło w toku postępowania (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2007 r., II CNP 129/07, nie publ., z dnia 29 października 2008 r., IV CNP 45/08, nie publ.).

W niniejszej sprawie wpłynęła już uprzednio skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 28 marca 2014 r., wniesiona przez tę samą stronę. Skarga została odrzucona postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2015 r., IV CNP 53/14, co wyczerpało możliwość wniesienia skargi na mocy art. 424³ k.p.c. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem wyrażanym wielokrotnie przez Sąd Najwyższy kolejna skarga tej samej strony o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniesiona od tego samego orzeczenia jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2006 r., II CNP 45/06; z dnia 14 lutego 2008 r., IV CNP 3/08 oraz z dnia 24 czerwca 2008 r., II CNP 55/08 - nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

jw

I.n